UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cta Agatha v[ir]gine [et] mar. Cap[itulum]. lxxxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

reſponſum acceperat a ſpiritusancto non viſurum ſe mortē: niſi videret xp̄m deum. Qui cum ſpiritu ſibi diuino reuelāte: puerū ieſum natū ⁊ ad templū a parētibus deferendū didiciſſet: venit in ſpiritu in templū die dñice purificationis. Et cum inducerēt puerum ieſum parētes eius: feſtinauit Symeon ad portā tēpli ⁊ adorauit ieſum: ⁊ oſculans plantas eius accepit eum in vlnis ſuis. Et benedixit deum dicens. Nunc dimittis ſeruum tuum dñe ⁊c. Et cum eſſet annorum. cxij. ⁊ vix poſſet ſeipm̄ regere: portauit puerū vſqꝫ ad altare: iuxta illud. Senex puerum portabat: puer autem ſenem regebat. Et tunc tradidit puerum matri dño offerendum. Et benedixit parentibus ieſu. ⁊ prophetiam illam matri ieſu predixit: que ſcribitur: vbi ſupra. Et qualiter gladius mortis filij animā genitricis pertranſire debebat. perfectis autem omnibus ſm̄ legē redeuntibus parentibus ieſu ad domum ſuam: ⁊ Symeon ad propria rediuit. Et qꝛ promiſſionem diuinam obtinuerat: tertio die in domino obdormiuit: ⁊ ſepultus eſt in Hieruſalem. iij. non. februarij. Hec in libro de infantia ſaluatoris.

¶ De ſanctis Phyllea ⁊ Phylloronio ⁊ ſocijs martyribus. Cap. lxxxi.

Phylleas ⁊ phylloronius in ciuitate egypti que appellatur tamnes paſſi ſunt. Qui phylleas vt octauo eccleſiaſtice hiſtorie habet: ⁊ vt dicit hieronymus de prefata vrbe nobili proſapia ortus. Primo quidem honoribus in ſeculo fulgens liberalibus ſcientijs eruditus fuit: deinde ad epiſcopatum ipſius vrbis prouectus de martyrū laude volumen inſigne compoſuit. Qui tempore perſecutionis cum multos de ſuo grege diuerſi ſexus ordinis ⁊ etatis quaſi innumere multitudinis ad martyrium premiſiſſet: a preſide ciuitatis tentus ⁊ carceri mancipatus eſt. Qui cum a propinquis ⁊ dilectis blandis ⁊ lachrymoſis ſermonibus induceretur: vt xp̄m negaret: ⁊ ipē ecōtra conſtantior permaneret: ex ſententia preſidis cum phylloronio eius diacono decollatur ſecūdo non. februarij.

De ſanctis Aquilino ⁊ ſocijs martyribus. Capitulo. lxxxij.

Aquilinus: geminus: geleſius: magnus: ⁊ donatus martyres rome foro ſymphronij paſſi ſunt. Quos oēs pro confeſſione nominis chriſti iuſſit vrbis prefectus capitali ſententia vitam finire. ij. non. februarij. vt dicit ado.

¶ De ſancto Gilliberto confeſſore. Cap. lxxxiij.

Gilbertus cōfeſſor gēmaleñ. cenobij fundator anno. xxv. othonis imperatoris p̄mi claruit: qui apud gorziā chriſto potius ꝙ ſeculo militabat: et in ipſo loco monaſterio ab eo fabricato ⁊ copioſe dotato ꝓpter amorē ſancte religionis in pace dormiuit. iij. non. februarij. Cuius corpus relatū eſt ad gorziam vrbem.

¶ De ſctā Agatha v̄gine ⁊ mar. Cap. lxxxiiij.

Agatha virgo ⁊ martyr apud ciuitatē cathaniē. tempore decij paſſa eſt ſub quintiano ſicilie conſulari. Qui cū eſſet ignorabilis: libidinoſus: auarus: ⁊ idolis deditus beatam agatham comprehendere nitebat: vt qꝛ erat ignobilis tenendo nobilē timeretur: quia libidinoſus eius pulchritudine frueret: quia auarus eius diuitias raperet: ꝗa idolatra dijs eā immolare cōpelleret. Ipamqꝫ detentam tradidit cuidā meretrici noīe aphrodiſie nouem filias turpiſſimas habenti: vt per dies triginta ſuaderēt ei: quomodo eius animuꝫ immutaret: modo leta promittendo: modo per aſpera deterrendo: que cum vti ſupra firmā petram chriſtum immobiliter fundata: omnia ſibi promiſſa vel cōminata cōtempſiſſet: ⁊ aphrodiſia hec quintiano retuliſſet: ipſe virgineꝫ ad ſe adductam cuius eſſet cōditionis interrogauit. Cui virgo ſe ingenuam ⁊ genere ſpectabili progenitaꝫ eſſe reſpōdit: addēſqꝫ ꝙ ancilla chriſti eſſet: hoc quod magis eam ingenuaꝫ redderet. Nam ſumma ingenuitas eſt: in qua chriſti ſeruitus comprobat. Cui cum quintianus optionem dediſſet: aut dijs ſacrificandi: aut diuerſa ſupplicia ſuſtinendi. Uirgo reſpōdit: ꝙ vtinaꝫ vxor illius eſſet talis vt venus: ⁊ ipē talis qualis iuppiter deus ſuus. Tunc quintianus iuſſit eam alapis cedi. Et cum diuerſa ſibi tormenta comminaret. Et illa ecōtra feras ignem ⁊ plagas ⁊ quaſcūqꝫ penas ſe volūtario animo paſſam offeret: iuſſit eam in carcereꝫ trahi: ad quē letiſſime ⁊ gloriāter ibat: ⁊ quaſi ad epulas inuitata agonem ſuuꝫ dño precibus cōmēdabat. Sequenti die inde educit: ⁊ ſacrificare contēnens in equuleo ſuſpendit: ⁊ torquet. Et cum in his penis delectari ſe diceret: iuſſit cōſularis māmillam eius diutius torqueri: et tortam abſcindi. Que cum illū redargueret dicens: ꝙ confundi debuerat amputare in femina: quod ipſe in matre ſuxiſſet: iuſſit eam iterū ad carcerem reduci: ꝓhibens medicū quēcunqꝫ ad eam ingredi: ⁊ panem ſibi vel aquā ab aliquo miniſtrari. Uerum circa noctis mediū venit ad eam

ſenior: quē antecedebat puer luminis portitor: dixitqꝫ virgini: ꝙ cū paſſa fuerat: ibi erat: ⁊ cōſiderauerat māmillā eiꝰ ſalutē ſuſcipere. Illa ꝟo omnē carnalē medicinā reſpuebat: ſed ſolū dn̄m ieſum habere ſe dicebat: qui verbo curat oīa ⁊ ſolo ſermone reſtaurat vniuerſa. Tunc ſenior ſubridens dixit: ſe a xp̄o dn̄o miſſum eiuſqꝫ eſſe apoſtolū petrū. Et cōtinuo ab oculis eiꝰ diſparuit: virgoqꝫ ſancta ſe perfecte ſanatam māmillāqꝫ ſibi reſtitutā inuenit: ⁊ deo gratias infinitas egit. Cum ergo ex immēſo lumīe cuſtodes territi fugiſſent: ⁊ carcerē apertū reliquiſſent: rogauerūt eā quidā ex vinctis vt abiret: q̄ oīno recuſauit: dicens ꝙ nolebat amittere coronā ſibi a dn̄o preparatam. ¶ Poſt quattuor dies reducta eſt ad quintianū: q̄ eā ſanatā conſpiciens: ⁊ qualiter eā xp̄s ſanaſſet andiēs: iratus teſtas acutas iuſſit ſpargi: et carbones ignitos ſubterponi: ⁊ illā nudo corpore deſuꝑ volutari. Statimqꝫ facto terremotu ciuitas tota cōcutit: ⁊ cadente pariete ſiluinꝰ ⁊ falconiꝰ cōſiliarij iudicis opprimunt: cōcurrente ꝑplo aduerſus q̄ntianū ⁊ clamante ꝙ ꝓpter iniuſtū agathe cruciatū talia paterent. Tūc cōſularis ex vna parte terremotū metuēs: ⁊ ex alia ꝑpli ſeditionē nō ferens ꝑ puſterulā aufugit: ⁊ virginē in carcerē reponi mādauit: quo cū introiſſet: orauit ad dn̄m: vt ſuſciperet in pace ſpiritū eius. Finitaqꝫ oratione cū ingēti voce expirauit. ¶ Cū autē fideles corpus eius cū aromatibꝰ cōdirēt: ⁊ in nouo ſarcophago collocarēt: apparuit iuuenis ſericis amictꝰ cū pluſq̄ centū alijs albis idutis alias nūq̄ viſus: q̄ ad corpus veniēs tabulā marmoreā: ad caput eiꝰ appoſuit: ⁊ clauſo tumulo cū oibꝰ ceterꝫ ab oīum oculis euanuit. In tabula aūt ſcriptū erat ſic. Mentē ſanctā ſpontaneā: honorē deo: ⁊ patrie liberationē. Quo miraculo diuulgato: nō ſoluꝫ xp̄iani: ſed etiā gētiles ⁊ iudei ſepulchrū ꝟgīs venerari ceperūt. Quintianꝰ ꝟo dū ad īueſtigādas eiꝰ diuitias ꝑgeret: ⁊ flumē in naui cū eq̄s trāſiret: duo eq̄ feruētes: calceſqꝫ iactātes: vnꝰ cū morſu appetijt alter calce ꝑcuſſuꝫ ī flumine proiecit ⁊ necauit. ¶ Reuoluto anno circa diē natalis eius mons etna ciuitati proximus ructauit incendiū: qui quaſi torrens de monte deſcendens ⁊ oīa cōburens: ad vrbē cū impetu veniebat. Tūc paganorū multitudo: velū quo ſepulchrū eius erat opertū arripuit: ⁊ cōtra ignē oppoſuit. Statimqꝫ in die natalis eius ignis ceſſit ⁊ vlterius non proceſſit: paſſa eſt autem non̄. februarij circa annum domini. ccliij.

¶ De ſancto Ingenuino ep̄o. Cap. lxxxv.

Ingenuinus ſecundus ep̄s ſabionen̄. fuit: vt ſcribit paulꝰ in geſtis longobardorū: quē preceſſerat ſctūs caſſianꝰ q̄ in mole immolatus martyriū cōſumauit. Sabiona enī fuit olim epiſcopalis ciuitas metropolis aquileien̄. nunc ꝟo ſedes trāſlata eſt in brixinā: ⁊ ſubeſt ſalzburgen̄. Huius tp̄e longobardi italiā occuparūt regnāte eorū rege auſterich. Seuerꝰ ep̄s in patriarchatu aquileien̄. helie ſucceſſerat. Quē ſmaragdus patricius cōpulit cū quibuſdā alijs ep̄is: cōicare iohāni heretico archiepiſcopo rauennati: qui romanā eccleſiā contēnebat. Sanctus ꝟo ingenuinus cū ſancto agnello tridētiū: petro altiū: iuniore veronen̄. hoſentio vincentin̄. Ruſtico taruiſin̄: fonteio feltrinen̄. agnello equilin̄. aurētio bellunnen̄. maxentio iulien̄. ⁊ adriano polen̄. ep̄is. Huic ſciſmati non cōſenſerunt. Propter quod oēs prenominati ſancti multas iniurias perpeſſi ſunt. Sanctus ꝟo ingenuinus actus in exiliū: in pace quieuit non̄. februarij. Cui ſanctus cōſtātinus ſucceſſit. Corpuſqꝫ ipſius poſt multos annos brixinā tranſlatū eſt. Et ſanctꝰ albuinus epiſcopus brixinen̄. die quo migrauerat: ſcꝫ non̄. februarij miraculis clarus eidēꝫ aſſociatur. Hec frater bartholomeus.

¶ De ſancto Adiuto ep̄o. Cap. lxxxvi.

Adiutus epiſcopus viennen̄. eximie ſanctitatis fuit. Cuius fide ⁊ induſtria atqꝫ doctrina mirabili ab infeſtatione arriane hereſeos gallie defenſe ſunt tempore gūdobardi regis francorū. Qui ⁊ virtutibus inſignis non̄. februarij apud viēnam in pace dormiuit: vt dicit ado.

¶ De Quinquageſima. Cap. lxxxvij.

Quinquageſima ſignificat tēpus remiſſionis. Et incohatur in dn̄ica qua cantatur. Eſto mihi in deū. ⁊ terminat in ipo die paſche. Inſtituta eſt autē propter ſuppletionē: ⁊ ꝓpter ſignificationeꝫ: ⁊ propter repreſentationē. ¶ Primo ꝓpter ſuppletionem: q̄m cū debeamus quadraginta diebus ieiunare ad ſimilitudinē xp̄i: ⁊ nō ſint in quadrageſima niſi trigintaſex diebus ieiunabiles: quia in dn̄icis nō ieiunatur ꝓpter letitiā et reuerentiā dn̄ice reſurrectionis. eo pro ſuppletione dn̄icarum additi ſunt q̄ttuor dies. Iterū clerici vidētes ꝙ ſicut precedūt populū ordine ſic debent precedere ſanctitate ꝑ duos dies ante illos quattuor ieiunare ⁊ abſtinere ceperūt. Et ſic ſeptimana vna addita eſt: que ⁊ quinquageſima vocatur ¶ Secūdo propter ſignificationem: q̄m quinquageſima ſignificat tēpus remiſſiōis: id eſt penitentie in qua oīa remittunt. Quinquageſimus enī annus erat iubileus: q̄ erat annus remiſſionis: qꝛ tunc debita remittebant: ſerui liberabant ⁊ oēs ad ſuas poſſeſſiones reuertebantur. Per qd̄ ſignificat ꝙ per penitentiā dimittuntur debita peccatorū. Liberantur omnes a